

Putin: Nutidens amerikanske Demokrater får Roosevelt til at vende sig i sin grav; Hilser konstruktive relationer med ny administration og nye Demokrater velkommen

23. dec., 2016 – I dag benyttede Vladimir Putin en udveksling med journalist Jevgenij Primakov, barnebarn af den store premierminister Primakov, som anledning til at formidle et budskab til amerikanske borgere og ledere om, at konstruktive relationer mellem USA og Rusland kan og må genopbygges, som mange amerikanere også ønsker. Hans budskab kom inden for rammerne af en bidende fremstilling af det Demokratiske Obama/Hillary-partis dårlige tabere, der søger at splitte USA, og som giver Rusland skylden for deres fiasko. Som modstykke fremhævede den russiske præsident sådanne »fremragende Demokrater i amerikansk historie« som Franklin Roosevelt, der forenede sit land i de vanskeligste af tider.

Putins bemærkning om, at FDR »ville vende sig i sin grav« over nutidens Demokrater skabte omgående overskrifter, selv i amerikanske medier.

Primakovs livlige spørgsmål kom under Putins årlige maraton-pressekonference ved årets afslutning, der også blev udsendt med engelsk oversættelse. Primakov bad Putin om at kommentere, hvilket nyt, globalt landskab, der kunne vokse frem af denne periode med fundamentale forandringer, hvor folk stemmer »imod gamle, politiske koncepter og gamle eliter ... som folk er

dødtrætte af«, med henvisning til Brexit og Trumps valgsejr. Primakov spurgte Putin om Barack Obamas bemærkning under dennes sidste pressekonference om, at »at 37 % af Republikanere har forståelse for Dem [Putin], og hvis han hørte dette, ville Ronald Reagan have vendt sig i sin grav« og tilføjede skælmsk, at vestlige journalister fortæller os, at De har magt til at manipulere verden, udpege præsidenter og gribe ind i valgprocesser både her og der«.

Putin svarede det følgende:

»Jeg har kommenteret dette spørgsmål ved flere lejligheder. Hvis I gerne vil høre det en gang til, kan jeg sige det igen. Den nuværende amerikanske administration og ledere af det Demokratiske Parti forsøger at lægge al skylden for deres fiaskoer på udefra kommende faktorer. Jeg har nogle spørgsmål og nogle tanker med hensyn hertil.

Vi ved, at ikke alene tabte det Demokratiske Parti præsidentvalget, men også Senatsvalget, hvor Republikanerne har flertallet, og valg til Kongressen (Repræsentanternes Hus), hvor Republikanerne også har kontrollen. Gjorde vi, eller jeg, også det? Vi har måske fejret dette på resterne af et 1600-tals kapel, men var det os, det ødelagde kapellet, som talemåden lyder? Dette er ikke sådan, tingene i virkeligheden er. Dette viser alt sammen, at den nuværende administration konfronteres med spørgsmål om hele systemet, som jeg sagde på et møde i Valdai Klubben.

Det forekommer mig, at der består et svælg mellem elitens version af, hvad der er godt og dårligt, og så versionen hos dem, vi i tidligere tider ville have kaldt de brede folkemasser. Jeg opfatter ikke støtte til den russiske præsident hos mange Republikanske vælgere som en støtte til mig personligt, men ser det i dette tilfælde snarere som en indikation på, at en væsentlig del af det amerikanske folk har lignende synspunkter til fælles med os, mht. den måde, verden er organiseret på, hvad vi burde gøre og de fælles trusler og

udfordringer, som vi konfronteres med. Det er godt, at der er mennesker, der sympatiserer med vore synspunkter om traditionelle værdier, for dette udgør et godt fundament, på hvilke relationer kan bygges mellem to så magtfulde lande som Rusland og USA, og opbygge dem på basis af vore folks gensidige sympati.

De ville stå sig bedre ved ikke at tage deres tidligere statsmands navn forfængeligt, selvfølgelig. Jeg er ikke så sikker på, hvem, der ville vende sig i sin grav lige nu. Det forekommer mig, at Reagan ville være lykkelig over at se sit partis folk vinde overalt og ville hilse velkommen valgsejren hos den nyvalgte præsident, som så dygtigt indfangede den offentlige stemning, og som tog præcis denne retning og fortsatte helt til slutningen, selv, når ingen – undtagen os – troede på, at han kunne vinde. [Applaus]

Men de fremragende Demokrater i amerikansk historie ville sandsynligvis vende sig i deres grav. Roosevelt ville i hvert fald, for han var en exceptionel statsmand i amerikansk historie og i verdenshistorien, der vidste, hvordan nationen skulle forenes, selv under den Store Depressions mest dystre år i slutningen af 1930'erne og under Anden Verdenskrig. Men nutidens administration splitter tydeligvis nationen. Opfordringen til valgmændene om ikke at stemme på nogen af kandidaterne og, i dette tilfælde, ikke at stemme på den nyvalgte præsident, var ganske enkelt et skridt henimod en splittelse af nationen. To valgmænd besluttede ikke at stemme for Trump, og fire for Clinton, og også her tabte de. De taber på alle fronter og leder efter syndebukke, som de kan give skylden. Jeg mener, at de krænker deres egen værdighed. Det er vigtigt at vide, hvordan man taber nådigt.

Men mit virkelige håb er, at vi kan opbygge forretningsmæssige og konstruktive relationer med den nye præsident og med det fremtidige Demokratiske Partis ledere også, for dette er i begge landes og folks interesser.«